

GEHEIMEN OP STAL

EVELIEN VAN DORT

GEHEIMEN OP STAL

KokBoekencentrum Uitgevers – Utrecht

EVELIEN VAN DORT

Ontwerp omslag: DPS Design
Lay-out binnenwerk: Gewoon Geertje

ISBN 978 90 266 2787 3
ISBN 978 90 266 2788 0 (e-book)
NUR 283
www.kokboekencentrum.nl

© 2024 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Inhoud

1.	Het begin	7
2.	Spoorloos	13
3.	Waarheen?	20
4.	Een teken	25
5.	Ons huis is jouw huis	35
6.	Talentvol	44
7.	Niet oké	54
8.	Mijn geluk kan niet op	59
9.	Alles heeft een tijd	70
10.	Geen contact	78
11.	Een geheim	83
12.	Goed gedaan	87
13.	Een toffe film	92
14.	Geheimen op stal	98

15. Top toppers	106
16. De gluiperd	113
17. Voorbereidingen	121
18. Nick, de waarheid	128
19. Alleen sorry is niet genoeg	140
20. Goed nieuws	146
21. De Zeeuwse Dag van het Paard	151
22. Fulco	156

1. Het begin

Het is donker, stikdonker. Vaag zie ik tussen de zwarte bomen het pad oplichten. De bomen staan stram in de houding. Of zijn het soldaten? Ben ik over de grens, in vijandig gebied terechtgekomen? In paniek draai ik me om en vlucht terug, dwars door de linie heen. Vlakbij klinkt gehinnik. Een paard! Ik ren in de richting waar het gehinnik vandaan komt. Ik wil naar het paard toe. Hijgend sta ik stil en kijk om me heen. Alles is zwart. In de verte klinkt het doffe gedreun van kanonnen, en ik hoor korte, heftige knallen. Er wordt geschoten! Ik moet me verbergen. In dit gebied zijn loopgraven, diepe gangen waarin soldaten zich verschuilen. Ik spring en val omlaag. Dieper en dieper.

Opeens schrik ik wakker. Even weet ik niet of de schoten echt zijn. Ik blijf stil liggen. De vloer voelt hard. Ik ben uit mijn bed gevallen! Snel kruip ik er weer in. Mijn droom ligt naast me op het kussen. Zo dichtbij dat ik het angstige gevoel van donker en oorlog vanbinnen voel. Oorlog ken ik alleen van beelden op televisie, uit boeken en van Vic. Ik heb geen oorlog meegemaakt, toch ben ik er bang voor.

Ga slapen Finn, zeg ik tegen mezelf.

Ik heet dus Finn, ben twaalf jaar en zit in groep acht. De groep van meester Klaas.

Vic en ik zijn even oud; ze woont tijdelijk bij ons. Vic is met haar moeder uit Oekraïne gevlucht. We wonen in Zeeland, mijn ouders, mijn zus Frieda en ik. Pas twee jaar geleden zijn we in Nederland gekomen, daarvoor woonden we in Polen. Op dit moment is mijn vader in Polen. Hij helpt zijn zus Natalja om haar huis te verbouwen.

Op de tast draai ik mijn kussen om. Het voelt lekker koel, maar mijn nare droom blijft hangen. Ik doe mijn leeslampje aan. Het doet het niet! Is de stroom uitgevallen?

Op mijn rug luister ik naar de geluiden van de nacht. Heel in de verte klinken knallen. Ben ik daarvan geschrokken? In het zomerseizoen zijn er in het weekend vaak feesten in ons toeristische dorp. Soms wordt er ook vuurwerk afgestoken.

Opeens gaat het lampje naast mijn bed aan. Ik knipper met mijn ogen tegen het felle licht en klik het leeslampje uit.

Ik kijk op mijn telefoon. Het is 0.05 uur, midden in de nacht! Zonder een speciale bedoeling check ik nog even mijn appberichten. Ik klik Vic aan. Ze is online. Vic is dus ook wakker.

Vic heet Victoria, maar ze noemt zichzelf altijd Vic. Ik zal meteen even vertellen wie ze is. Nou ja, even... het is wel een heel verhaal.

Een jaar geleden is Vic met haar moeder naar Nederland gekomen. Vorige maand is haar moeder weer naar Oekraïne teruggegaan. Ze is rechter. Het werk bij het gerechtshof in Oekraïne gaat door, ook al is het land nog steeds in oorlog.

Vic wilde in Nederland blijven voor haar school.

Daarom woont ze tijdelijk bij ons. Haar vader heeft ze al een jaar niet gezien. Hij is al die tijd in Oekraïne gebleven. Mannen mogen niet zomaar het land uit. Bovendien heeft Vics vader een belangrijke functie, iets bij de regering. Vic vertelt niet veel over vroeger. Met vroeger bedoel ik toen ze nog in haar eigen land woonde. Vic en ik hebben iets met elkaar. Ik bedoel niet verliefd of zo. We hebben een klik, vanaf de eerste keer dat we elkaar op het schoolplein spraken. Ze zit in de taalgroep. Dat is een extra groep om goed Nederlands te leren.

Intussen staar ik nog steeds naar mijn telefoon. Vic heeft als Whatsapp-icoontje een foto van Nikodem, haar kat. Vic gaat offline. Ik leg mijn telefoon naast mijn bed en val als een blok in slaap.

De volgende morgen zit alleen Frieda aan de eettafel. 'Zo broertje, wat zie jij er uitgeslagen uit.'

'Waar is iedereen?' vraag ik. 'Het is toch pas kwart over zeven?'

'Matka is naar haar werk.' Matka is Pools voor 'moeder'. Thuis praten we zoveel mogelijk Nederlands.

Sommige woorden, zoals matka, kloppen alleen in het Pools. Daarom blijven we haar zo noemen.

‘Vic is aan het hardlopen,’ antwoordt Frieda. ‘En ik ga zo naar de manege.’

Ik ga bij Frieda aan tafel zitten, schenk mezelf een kop thee in en vul een kom met cornflakes en melk.

‘Miauw.’ Nikodem kijkt me met zijn grote groene ogen aan.

‘Pluizenbol, je krijgt een heel klein beetje.’

Ik snijd een plakje kaas voor de kat af. ‘Van je baasje mag je niet bedelen... Waar is Vic eigenlijk?’

‘Hallo Finn, ben je nog in dromenland?’ antwoordt Frieda. Ze schudt haar lange bruine haar naar achteren. ‘Vic is aan het hardlopen, dat zei ik toch. Toen ik vanmorgen ging douchen, zag ik haar één seconde. “Ik ga trainen,” riep ze en trok de voordeur achter zich dicht.’

‘Zo vroeg, ook op zaterdag,’ zeg ik verbaasd.

‘Sinds het bericht kwam dat haar vader vermist wordt, slaapt ze slecht,’ vertelt Frieda. ‘Vic gaat vast hardlopen om haar nare dromen te vergeten.’

Ik knik en denk aan mijn droom van vannacht. Het was oorlog en ik was bang.

Ging de droom over mijn eigen angst voor een oorlog? Oekraïne is het buurland van Polen, mijn land.
Er hinnikte een paard. Was het Fulco?
Al die vragen flitsen door mijn hoofd.

2. Spoorloos

Fulco is een heel bijzonder paard. Sinds een week mogen Frieda, Vic en ik voor hem zorgen. Fulco komt waarschijnlijk uit Oekraïne, uit een gebied waar oorlog is. Misschien is hij ontsnapt en door een handelaar naar Nederland vervoerd. Niemand weet het. Fulco kan het zelf natuurlijk niet vertellen. Toevallig heb ik Fulco ontdekt. Hij stond in een vieze varkensstal, was onhandelbaar en moest verkocht worden. De verkoop ging niet door omdat Fulco de trailer niet in wilde. En Fulco was niet gechipt. Een chip bij een paard is een piepklein apparaatje zo groot als een rijstkorrel. De chip wordt onder de huid geplaatst. Iedere chip heeft een uniek nummer dat je kunt aflezen met een speciaal apparaat. Het is een beetje zoals

een ID-kaart voor het paard. De chip is verplicht omdat het helpt om te weten wie de eeignaar van het paard is. En ook om het paard te herkennen als het is verdwaald of gestolen. Dus eigenlijk zorgt de chip ervoor dat je altijd weet wie het paard is en waar het thuishoort. Een paard zonder chip is onverkoopbaar, zelfs de slager wil het niet hebben... In Nederland is zo'n chip verplicht.

Als ik eraan denk hoe Fulco eraan toe was, voel ik me weer ellendig. Ik ben superblij dat Fulco welkom is op Manege Paardenliefde. De manege waar Frieda mag helpen.

Sinds een week staat Fulco er. Het is wel een paard met een gebruiksaanwijzing. Fulco is doodsbang voor knallen en voor mensen. Op Manege Paardenliefde verzorgen ze de paarden met een natuurlijke aanpak. 'Met veel geduld gaat Fulco wel wennen,' zegt Christel. Ze is de eigenaar van de manege en weet heel veel van paarden.

'Finn!' Frieda stoot me aan. 'Slaapkop! Ik vertel net dat ik om 9 uur mijn eerste ponyrijles geef.' Ze kijkt

me met een grote glimlach aan. ‘Op de open kinderdag van Manege Paardenliefde heeft Christel veel nieuwe aanmeldingen gekregen. Ze kan niet meer zelf alle groepen lesgeven. Naast de donderdagmiddag mag ik nog een groepje op zaterdag lesgeven. Vier kinderen van zes jaar. Vandaag laat ik ze om de beurt op Bontje rijden aan de longe. Je weet wel, zo’n lange lijn. Bontje is behoorlijk eigenwijs en...’

‘Wat leuk,’ onderbreek ik haar. ‘Nu je het over de longe hebt: heb je vandaag nog tijd om met Fulco te trainen? Nu Fulco een week heeft kunnen wennen, mogen we hem vast wel longeren.’

Frieda kijkt op haar telefoon. ‘Moet wel lukken,’ antwoordt ze. ‘Om twee uur begint mijn werk in de supermarkt. Daarvoor moet ik nog wel douchen. Laatst maakte Sjef, je weet wel, mijn baas, er een opmerking over. “Hihi, hihihhi, het ruikt hier naar paard,” zei hij. Het liefste was ik door de grond gezakt. Zeg maar verdwenen.’

Haar telefoon gaat.

‘Goedemorgen Christel,’ zegt Frieda. ‘Toevallig hadden we het net... Wát zeg je?’

Frieda's gezicht verstrakt. Ze kijkt me met een gefronste blik aan en zet haar telefoon op de speaker zodat ik mee kan luisteren.

'Geen spoor van Fulco te bekennen,' hoor ik Christel zeggen. 'Ik begrijp er niets van. Er is nog nooit een paard over de omheining gesprongen.'

Ik voel me een beetje misselijk worden. Wat is er vannacht met het paard gebeurd? Fulco staat in een open stal met een stukje land. Dat heet een paddock. Het is een veilige plek met een hek er omheen. 'Geen spoor van Fulco te bekennen...' Fulco kan toch niet zomaar weg zijn? Wat doet een angstig paard? Vluchten, een paard is een vluchtdier.

'Ik heb meteen de politie gebeld,' gaat Christel verder. "Is het paard gestolen of uitgebroken?" vroeg de agent. De politie zet intern een soort alert, een soort nooduitroep uit. Vanwege het mooie weer wordt er verkeersdrukte naar de Zeeuwse stranden verwacht. Een losgebroken paard op de weg is heel gevaarlijk. De lessen gaan vandaag gewoon door. We hebben niet de luxe om een dag niet te werken. Er is ook geen reden toe. En ik wil er niet te veel ruchtbaarheid

aan geven. Je weet hoe in ons dorp gekletst wordt...'
'Oké,' zegt Frieda. 'Oké, tot zo.'

Natuurlijke aanpak

Stalling

Wat heeft een paard nodig om zich gezond en fijn te voelen? In ieder geval een ruime stal. Daarnaast is het fijn als je paard elke dag in de wei of in een paddock kan lopen.

Beweging

Waarom is dagelijkse beweging zo nodig? In de natuur legt een paard vijf tot tien kilometer per dag af. Het paard is erop gebouwd om te bewegen.

Vrienden

Contact met soortgenoten is superbelangrijk. Paarden hebben graag vrienden dichtbij.

Finn en zijn zus Frieda verzorgen samen met hun vriendin Vic het paard Fulco. Finn en Fulco hebben een hele sterke band, waardoor het paard goed reageert op zijn training. Al snel blijkt dat Fulco heel talentvol is, dus schrijft Finn zich met zijn paard in voor de Zeeuwse Dag van het Paard. Vanaf dat moment worden de twee gevolgd, en niet alleen door de media. Vic ziet als enige de ernst van de zaak in en ze probeert Finn te helpen, maar haar thuissituatie zit haar in de weg. Lukt het de vrienden om de onbekende stalker te ontmaskeren voordat het te laat is?

Geheimen op stal is het spannende tweede deel van de serie 'Manege Paardenliefde'.

#paardentaal
#vriendschap
#vertrouwen
#eerlijke paardenverzorging

Evelien van Dort schreef al meer dan 85 boeken, daarnaast is ze kinderfysiotherapeut. 'Paarden zijn mijn vrienden. Wanneer een paard zijn liefde geeft, is het voor altijd. En van paarden kun je zo veel leren!'

**MÉT TIPS
EN TRICS
OVER DE
OMGANG MET
PAARDEN**

NUR 283

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

